

KUN-SZT-MÁRTON és VIDÉKE

ELŐFIZETÉSI ÁRA: — — — — — 8 kor.
Páláva — — — — — 4 kor.
Egyes szám ára 20 fillér.

MEGJELEN VASÁRNAP REGGEL.

Feloldó szerkesztés
CSANÁDY JÓZSEF.

HIRDETÉSI DIJAK:

Egy hasabos pótlórónként 20 fillér.
NYILTELT sora 1 kor. fillér (előleke sora 2 korona
A hirdetési díjak előre fizetendők.)

A magyar nép és az új helyzet.

Adassék hála a mindenható Uristennek, hogy elmúlt a magyar néptől ez a keserű pohár is. Elmúlt a megfeszített harcok és a veszedelmes válságok napjai a porondon maradtak azok, akik nem törődve a nemzet közhangulatával olyan terheket akartak a nyakunkra sózni, melyeket már alig bírtunk volna el. Letűntek a szereplés színpadáról azok, akik a félesztendőnél tovább tartó ádáz harcok okozói voltak a meddősegre kárhoztatottak a legszebb munkaidőit.

Megállíták a sarat a küzdelemben, s kifejezésre jutott az igaz magyar nemzeti közérzet — az átkozott katonai javaslatokat visszavontak.

Megbukott a jobb sorsra érdemes miniszterelnök, akinek munkaerője és nagy képessége elé egy rettenetes nagy akadály gördült, az osztrák sógor mértéketlen követelése. A nemzet sarkára állott s ellentállt — diadalt aratott. Bármit hirdettek is azok, akik nincsenek megelégedve az új helyzettel, megdöntöthetetlen tény, hogy a keserves országos válság dacára is diadalt aratott a magyar nép, olyan diadalt, melynek nagy horderejét még most alig lehet megítélni. Hatalmassan fellángolt a nemzeti erő és öntudata a nemzet, amely tudatában van nagy erejének, még egyszer olyan erős, mint amilyenek hiszik.

TÁRCZA.

A kura.

I.

Nem izlés nélkül való szalon, amelyről ha nem is lehet mondani, hogy az iparnépszerűnek a remeke, de legalább nincs benne öt különböző stíl.

Dulatan hat óra. A városka rossz kövezetű simára mossa a zuhogó júniusi eső. A szalon ablakából szomorúan látszik az egész világ. Barátné, egy veszedelmes harminc éves öze egy nem minden meliankólia nélkül nezi a zuhogó esőt. Az arcának tüzen meglátszik, hogy vár valakit, de azért mikor megérkezik ez a valaki: Veér földbírtokos, az asszony szeme egy lobbanással sem árulja el, hogy ezt természetesen találja.

A városka mosolygva beszél hónapok óta arról a barátságáról, amely a legártatlanabb határok közt mozgott és természetesen, hogy mindenki viszonyt látott benne. Ugy látszik, hogy a leginkább érdekelt felek, az asszony és a férfi gyorsan napirendre tértek a pletykák felett és pontos egymásutánban történtek ezek a szűkületi látogatások.

Barátné: No, ma legalább megazót!

Veér: Miért mondja, hogy „legalább”?

Barátné: Csak, mert jól esik.

Veér: Örül neki?

Barátné: Tudja mit, ha magának nem tetszik, akkor örülök, ha tetszik, akkor nem örülök. Veér: Szóval ily szépen fogad.

Mindazonáltal nagy sajnálkozással buszuzik a nemzet Széll Kálmántól, akinek hivatottságában, törvényiszteletében és forró hazaszeretetésben még ellenségei sem kételkedtek. Az ellentétes elemek egyesülésével hatalmas várat akart emelni a magyar állanemzének — de az épülő vár összeomlott, maga alá temetve alkotóját is.

Megbukott Fejerváry báró, a tipikus közös-magyar katona is. Nem volt népszerű ember, az elv, melyért oly mesterial harcolt nap nap után vesztii hievit, — mégis azt kell kívánunk, adjon az ég minél több ilyen jellemet a magyar társadalomnak és minél több ilyen tehetséget és hazaszeretetet a hadvezetőségnek.

Khuen Héderváry Károly grófról, az új miniszterelnökről még nem lehet sok mondani valónk, hogy felette művelt és jó modoru úri ember, aki nehéz pozíziójában a báni méltóságban, vas szigorral nyomta el a horvát izgága elemeket és védte meg Szent István koronáját.

Mihozzánk nem vaskézrel, nem szigorral, hanem becsületos egyenlőség alapján s a béke olajjával jön. Akik nem szeretik őt, rosszakart hirdetnek róla, amiket azonban nem akarunk elhinni. Majd meglátjuk!

Inkább bizalommal nézünk az aera elé, mely egy nagy vihart csillapított le. Amit első sorban várunk az új kormány-

tól, különösen elsőkéntől: az a közgazdasági munka. E téren nagy és nehéz feladatok várnak a bából lett miniszterelnökre s nincs kétségünk aziránt, hogy ha biztosítani tudja a békes együttműködést, a közigazgatási munka sikerülni is fog neki az ország javára.

A lemondott kormány számos törvényjavaslattal nyújtott be, melyek az obstrukció miatt hónapokon keresztül elintézetlenül heverték. Mindenek előtt ezeknek elintézését várjuk. Első sorban a tisztviselők fizetésének rendezéséről szóló törvényjavaslattal. Mégsem járja az, hogy a tisztviselők éveken keresztül vivott küzdelem után végre kivátták a javaslatot, mely annyira — amennyire orvosolja sérmeiket — s most e javaslatnak hasznát ne lássák. Az új kormány népszerűségét nagyban emelné, ha minél hamarabb nyelbe ötné e javaslatot.

Teljes mértékben számítunk az új kormány a magyar nép szimpatiájára, ha kevesebb erőt szentel a nagy politikának, de többet a közgazdasági munkának.

A régi kárhozat teljességgel szaktiszterek megmaradtak helyeiken s ez garancia arra nézve, hogy az új kormány egész életét a hasznos közgazdasági munkáldoklásnak fogja szentelni.

Mi, kik politikával nem foglalkozunk, ezen társadalmi beköszönővel üdvözöljük az új helyzetet.

Barátné: Hja, ilyen a kedvem.

Veér: Miért nem dob ki mindjárt?

Barátné: Még arra is rákerülhet a sor!

Veér: Komolyan?

Barátné: Komolyan!

Veér: Miért és mikor?

Barátné: Ne fesszege. Majd, ha megérdemli.

Veér: Mondja, azt hiszi, hogy igazságos, ha így beszél és így gondolkozik felőlem?

Barátné: Mindent helyesnek tartok, amit cselekszem.

Veér: És megérdemlem én ezt a bánásmódot?

Barátné: Meg, kivált, ha oly komikusan hangsúlyozza, hogy én!

Veér: Hát miért kínos?

Barátné: Mert jól esik.

Veér: Kegyetlenység.

Barátné: Ugyan az isten átja meg, hisz segíthet rajta. Már én ilyen vagyok. És maradok.

Veér: Mindig?

Barátné: Mindig!

Veér: Nos, hát ez másképp lesz!

Barátné: Ejha! Magam is kíváncsi vagyok, honnan tudja.

Veér: Tudom és állítom.

Barátné: Még a lélekzetemet is visszafotom, oly kíváncsi vagyok, honnét vette egyszerre ezt a szuverén szíllárságot.

Veér: Ismét gunyóldok.

Barátné: Eszeme sincs, csak kíváncsi vagyok.

Veér: Látja, maga jól tudja, hogy szeretem.

Barátné: Hatvanegy.

Veér: Kérem?

Barátné: Ezt hatvanegyszer mondta.

Veér: Csak csufolodék. Igazat mondtam mindk. mert igazán szeretem és boldog volnék.

Barátné: Maga ma novellát olvasott.

Veér: Miért bánt? Megérdemlem?

Barátné: Hja már, ez így van!

Veér: Igen, így van s az én gyámóltalanságom az oka.

Barátné: Ez az őszinteség kezd érdekes lenni.

Veér: Pedig nem az érdekességet hajhászom.

Barátné: Hanem?

Veér: Az igazat beszéltem, Teljesen tisztán áll előttem a saját gyámóltalanságom és a magam.

Barátné: Vigyázzon a szóra!

Veér: Eh, nincs mit vigyáznom. Igenis a maga rosszindulata.

Barátné: Téliat rossznak tart?

Veér: He annak tartanám, nem szeretném.

Barátné: Ellenmondok az előbbiben ennek.

Veér: Nem így van. Maga nem rossz, de nekem nem jó akaróm.

Barátné: O, ó, kérem, miben lehetek szolgálátára?

Veér: Gunyóldással nem dönti meg véte-ményemet.

Barátné: Mert az oly szilárd, mint a gránit.

Veér: Igenis szilárd.

Barátné: Végre is szeretném ismerni az okoskodást.

Veér: Kérem tisztán látok. Futok maga után, azért sajnál előttem.

HETI HIREK.

Kunszentmárton, 1903. július 4.

— Felkerjük ugy a helybeli vá-
laint a vidéki mindazon t. olvasóinkat,
kiknek előzettesük a mai nappal lejárt,
hogy azt mielőbb megújítani szives-
kedjenek, nehogy a lap szétküldésénél
akadályok merüljenek fel.

— Esküvő. Hantos Árnin kecskeméti
állami főreáliskolai tanár ma délután 5 órakor
esküszik örök házúgyat Kunszentmártonban úy
Trinecz Vilmosné szeretőre melto kedves ha-
nyainak Irenkékkel. Feljegyzetlen boldogságot
kívának az új házaspárnak.

— Athyzeles. Margit esch Tivadar kun-
szentmártoni állomásfőnök itt hagyja Kunszent-
mártont A. m. kir. államvasutak igazgatósága
Új-Adrára helyezte át őt hasonló minőségben. —
Sajnálattal veszdünk búcsút a derek hivatalnoktól,
ki személyi fő tulajdonosként által is kiemelte a
kunszentmártoni társadalom szeretetét.

— Tűz. Folyó hó 4-én hajnali 3 órakor,
eddig ismeretlen okból kigyúlt a Zsibritka
István udvarában levő Grimm A. József fale-
gyejevem s teljesen leégett; de benn egett vagy
40 forduló sör is. — Miután ez a gyvejevem most
másodszor egett le, a tűbiztonság tüzetrendezési
szempontból kifogást emelt a gyvejevemnek újból
lévő felépítése ellen. A gyvejevem is tartalma
biztosítva volt.

— Ösköri lelet. E sorok írója lelkes tan-
fűgyarabot lévén, a napokban megfigyeltatta a kun-
szentmártoni óvodában a kis „pulykát”. Szomorú
kép tarant uti eleje: semmi árnyék, egy sekra
fomb nincs, ami a kis aranyosokat megvédené
a rekkenő naphevetől. De ezen ariadó állapot
csak rövidbe ahhoz képest, amit tán az öskörből
ott maradtva — az illeto felfedezett. Ugyanis
oly duglotes bűz terjedt szét az óvoda
udvarában, hogy szinte megfojtással fenyegette
sz embert. Az érdeklődő megkérdezte az óvónőt,
hogy honnan ered ez a duglotes bűz; az óvónő
azonban nem tudott erre felvilágosítást adni,
csupán annyit jegyzet meg, hogy ő már jelentet
tett az eljárással a türelmetlen állapotról,
de a bűz terjedésének kultúrásait — valósá-
gban a nyári szélreter és ez ex-lex tekintettel —
a nem volt hajlandók az előjáró arak kikuta-
tatni. Az érdeklődő az óvónő emé kijelentése
dühös lett s elkérte kutatói, hogy honnan ered
a duglotes bűz. Megtalálta. De szeptéme ma-
gát, sőt szegyeini kell magát a köze-
gi előjáró aragnak is hogy a hu-
szadik században még ilyen ami is
megtörténhetik. A város háza udva-

rán, közvetlenül a óvoda mellett
van egy tér, amely téren egészen
szabadon több hektoliternyi embe-
ri ürülék képe egy dísz tavat. Hat
még lyest is szabad egy közög előjáró ar-
gátlárú? — Felhívjuk az előjáró ar-
gát, hogy ez azt a bizonyos válaint a
lehető leggyűgösebben takarítsa
el onnan, mert ellenkező esetben e
lapok szerkesztősege egyenesen a
helyigminiszternek elfogja az egész
előjáró aragot ezen botrányos tisztá-
talanság miatt feljelenteni.

— Molnargyűlés. A jász-nagykun-szabolc-
vármegyei molnarak az Országos Molnargyűlé-
sét vezető tagoknak közbenjételet július 5-én Vör-
tőre László vármagyazott államtitkár elnöksével
a szabolczi vármagyazóhagy nyagtermében tartják
meg nagygyűléstüket.

— Vallási gyakorlatok. A zsidóknak szom-
baton semmi munkát nem szabad végeznie, sőt
még sétálhatni sem járhat, mert így rendelte ez
Mózes, a proféta. És mégis mi történt? Tegnap
reggel, a mikor Güllök Adolf kunszentmártoni
szabes a templomba ment volna a vallást kö-
telmények elvégz. tenné, találkoztak egy — szin-
ten a templomba menő — hitorszossal, a kivél-
nem elment az ő nyelvitelhasi következtelben nem
szinteztlen szemköztiülség merült fel. Miután
a ritus szerint — szombat lévén — tot nem
volt mátk, így hat okból az elmerült infektok
el az illetoz, ektelentek s el korommal infektok
még vérsé folyt — szombatban — A haborság
vezetője nyugodt lelkiismerettel mentek a ha-
dokok elvél a templomba — imádkozni. . . .
— Különbö Güllök Adolf ezen a téren szep
máttal diszkeleteltek. Schwarz Gáspár, Kamplor
Daniel szinten hasonló „nyomas” okokkal támogatta,
az öreg Weiss Ignacz pedig egy ízben
szekertől dobta ki a közgyűlésből nyelviszke-
tegsége miatt. Hiába! az erdem — ha későn
is — de meghozza jutalmát.

— A „Zenélő Magyarorszá” idei X. évfo-
lyam 13-ik füzeté jelent ma meg a következ-
ő érdekes és divatos zenetani udjónságotak hozza
előzettként.

1. Lengyel Miska „Hullámok az öreg Duná-
magyar dal. II. Rosey György „Lány szerelben” —
Middelhuisen — kerengő III. Blackwicz Sándor
„Mírói” úgy nagy basán szolt” (A rákosi
szántó) dal. IV. Halfán Kjerulf „Intermezzo”
zongora mű.

A legkedveltebb zongora zenemű udjónsa-
gok emé minden zenekedvelőnek kiváló fontossá-
gúhoz méltóvá, úgy hogy előzettként az erde-
mesebb zenemű udjónságot — az év lefolyása

alatt megjelenik havonta kétszer — mindenkor
12 oldal tartalmán kapják.

Előzettként a most megindult 10 évfolyam-
ra — 3/4 évre 6 füzetre 3 koronával a „Zene-
lő Magyarorszá” zenemű kiadóhivatalában
Budapest VIII. József körút 23/a. számú érde-
klődőknek mutatvány füzetet ingyen küldenek, s
homon minden nyomatásban megjelent zenemű
a legjobban megrendelhető.

— Eltűntet őrsos. Szoknólról írják: Stark
József dr., tiszavárkonyi körörov a Tisza part-
ján sétálgatott, a mikor egyszerre észrevette,
hogy az ő földökli a vízben. Erre rögtön a
folyóba ugrott s nagy küzdelemmel kimontette a
földököt, Harsányi József tiszavárkonyi lakos
tizenhárom esztendő leányát.

— Eg és föld között. Három nap és há-
rom éjszaka borzalmas helyzetben volt egy Ba-
láz János névű tizennyolc esztendő legény. A
szárpataki erdőben barangolt s egyszerre le-
zuhant egy tátony szakadéka. Esés közben ru-
haja megakadt egy kiálló gyökérben s vért-
jezőtől az lögött hetvenkét óráhosszág ellen-
szem-ja, fergetegben, ragadozó madarak hegyes
csőröké kivéve lebegett az iszonyatos mélység
fölött, amikor már azt hitte, hogy lőtt az utolsó
órája, megjelent a szabadító, Pincsk Mihály or-
sodás járt arra és meghallotta a szerencsétlen le-
gény jargátását. Nagy erőfeszítéssel a saját edző
kockáztatásával leereszkedett a meredek szikla
a sebességtől s levitte őt a völgybe. A fu rögtön
orvosi segítséget kapott s így remélik, hogy
életben maradjon.

— A Kárpátok gyöngye. Trencsén Tepli-
cén, a hol a tél folyamán az uradalmi hideg
vagygyötintézet Zanler és massagé intézett
lett kibővítté, mar igen szép társaság van együtt.
A fűrdővendégek közt ott vannak: Metternich
Sándor, Paula hercegné és leánya Klementin
hercegné, gróf Somssich Imre és neje, gróf Bob-
rowski László, Luzsenszky Karolina báróné,
Osztrolykó Géza főispán, báró Zedwitz Vilmos
és neje, gróf Attoms Henrik, Baross Jusztin or-
szággyűlési képviselő stb. stb.

— Kivonat az állami anyakönyvből. Junius
27. töl július 3-ig. Születtek: Deutsch Margit, Am-
brus János, Gácsi Julianna, Lézi Anna, Tóth
Péter Pál, Reiner Iren. — Elhaltak: Czeczó
Antal, 1 hónapos, Kuna Margit 10 éves, Pál
Mihály 8 hónapos, Holló Erzsébet 68 éves, Szar-
vák Jánosné Samu Apolló 25 éves.

Jószívűség. Mama: Pisti, hol van az
a kalács, mely itt az asztalon maradt?”

Pisti: „Az egy éhes kis fiúnak adtam!”
Mama: „Nagyon jól van, azért majd
jutalmat kapsz tőlem. És ki volt az a kis fu?”
Pisti: „En!”

CSARNOK.

Vigasz.

Végtelen nagy bánkodásban vagyok!
Hogy leánysem én rám sohasé ragyog . . .
Mindhiába epedek fény után —
Igy kell járom fénytelenül, lomhán!
Ah, de azért van sorsomban vigasz —
Fény az árnyat elkürtül, — igaz,
Nem jó volna, ha az árnytestemre
Szép leányzó szemmosolya esne . . .
Nem jó volna, mert én szegény árnyék
A nagy fénytől még semmivé válnék! . . .

Sugár József.

Megölelni vágylak . . .

Megölelni vágylak, jer, jer a karamba,
Hajtsd ide szép fejed újra a válsámba,
Mint annyiszor tevéd.
Oh ne vond meg tőlem e kis boldogságot,
Fordítsd feléd szemed, e szép menyországot,
Majd mondom egy regét.

Fáy Nándor.

Barótne: Ezert?
Veér: Ez a baj!
Barótne: Es nem tudja megtalálni az or-
vosságot erre a bajra?
Veér: Már megtaláltam.
Barótne: És ki volt a doktorja?
Veér: A cisipkötődés már nem használ,
mert a kura radikális lesz.
Barótne: Komolyan? Kuráról beszél?
Veér: Nagyon komolyan. Majd szerepet fo-
gunk cserélni: ez lesz a kura.
Barótne: Boesánat, józan maga?
Veér: Teljesen. Szerepet fogunk cserélni,
Majd maga fo emutánban vagydólni, és . . .
Barótne: Es ön jobbszívű lesz mint én
voltam.
Veér: Igazán, a lelkemből olvasta. Ez így
lesz.
Barótne: Kedvesem maga előbb fevedett.
Veér: Hogy-hogy?
Barótne: Mert maga nem józan!
II.
Öt hónappal később. Ez alatt az idő alatt
Veér beszünetelte a látogatásait Barótneéknál. Arra
nem vitte rá a lelke eleinte, hogy valakivel fog-
lalkozzék, hanem csak fölépített a nők baráta-
jának. Utóbb aztán fordított a politikán és egy-
valaki körül forgott csak általában. Ez a valaki
általában kísérlet és gyakorlati studiuma volt
a városka legzsenyebb ifjainak és legidültébb

Volt egyszer egy lányka — nem is olyan régén Angyalok lehetnek olyanok az égben
Mint e kedves gyermek.

Tán ő is angyal volt, ki le szállt a földre,
Hogy mindene legyen végtelen szerelmé
Elhagyott szíveinek.

Mért rejted el arcod? Mért fogod be ajkam?
Nem akarod tudni, hogy ki, e kis angyal?
Ne mondjam meg néked?

Elarulta nekem szíved dobogását,
Ugy-e tudod édes, ki e kis angyalka?
A kiről beszéltek? ??

Ánny.

Találkozás.

Szerették egymást égön forrón,
Aztán esdővá váltak el.
S találkoztak. A lányval férfi
És más lány volt a férffel.

Egyásra néztek. Mint a villám
Cikázott a két pillantás.
A férfi mondta „milyen sapadt!”
É s a nő mondá „ez hát a mas?”

Aztán elmentek egymás mellett,
Egyik sem nézett vissza se.
Szerették egymást és családok...
... Elhangzott dal, igaz mese!

De azon éjjel nem záródtak
Álmokra a nő szemei.
Nem tudta, mért? A szíve úgy fajt!
És hosszán folytak könnyei.

S a férfi útj u kedvesével,
Aki csókolni hízelkedett.
S a férfi szólt: Ó, ne csókolj meg,
Ne csókolj meg ma engemet.

Erdős Dezső.

Memento mori.

Nézd csak esed, hogy hull a level,
Hogy fenyeget mindent a zord; idő,
Minap még virult a rét, berek,
S ma már helyébe pusztulás kél.

Hol eddig dalolt madár sereg,
Ut most didergő szél kavarog,
Tegnap még égett a napsugár,
S ma minden fázik, s úgy didereg.

Ma még minket is éltet a nyár,
Fürdünk a esokban, s kedves a lét,
Órók hűsöget esküdözünk,
S holnap a halál tárt kára vár.

Szőky István.

Én szülőföldem . . .

En szülőföldem, szép Erdélyország,
Siratlak egyre, siratlak széjjel,
Éstendők mulnak s könnyem hullnak
Lőszénylások, lombhervadások.

Én szülőföldem, szép Erdélyország,
Elszállott rég a hangos gyerekek —
Mint havas bérceid, lelkeim is lassan
Órók bő szálta meg kikeletok.

Én szülőföldem, szép Erdélyország,
Leroskadás te is pusztulok én is
Szarnyas idomek illano perze
Álmatag idomek sirja felé visz.

Várom e sirt már s maghagyom újra:
Hanyan virágos öleldro szőrk —
Szébb sili emés, nem lehet nálad,
En szülőföldem, szép Erdélyország! . . .
Virág.

Délibáb.

Bodola János fent lakott a negyedik emeleten. Egy kiugró kis sarkozhatók bérlet, amely ki volt tve az évszakok minden változásának. Telen szabadon jártak át a vad, fagyos szelek, nyáron a hőség izrottta ki a falait. A rengeteg nagy bérház mellett tvers telek fektűd, amelyen bogárok dolgoztak, keményökűl, borkötényes bogárgörények, akik hatalmas hordókat dögögték napohszat és messze visszhangzó döngötteikre megrezskett az egész bérház.

A szomszédos üres telket dezakartieré változtatta el a szűk utcától; amelyre a nagy bérház is kiterjeszkedett. A környéken ez a bérkaszárnya volt a legnagyobb. Ez bizonyos önértékűt bűtötte el Bodola Jánost. Ha kinézett az ablakból, végig látott az egész vidéken. A tekintete szabadon szárnyalt el a háttérrel felett, a magasba ugró kőmenyeken. Látta a házak felett elvezetett táviró sodronyokat, amelyen a világ hírei repülnek szét, a kormos gyárkürtöket és csillagos templomtoronyokat, amelyek mint valami újjak mutatnak fel az égze.

A töl és nyár kellemetlenséget hősiesen szenvedte végig Bodola János a negyedik emeleti sarkozhatóban. Fozott és izradott bekötörűen megadással, mert tudta, hogy be fog következni ugys a boldogság: a tavasz!

Oh, a tavasz! Ilyenkor egyszerűen a gyönyörök paradicsoma lett a szűk lakás. Az egyetlen ablakán keresztül, amely úgy közel volt az éghez, kóbor pajkos szellők surrantak be, illatok röpködtek át rajta és zsongó, szédülőnyű nap-sugarak árasztották el minden zugát.

Bodola János mámorosan borult az ablak-felárra. Végignézett a város felett és úgy érezte, hogy fölötté all mindenkinél csak lenge, a házak összecsorult körömegei közt megalapulva el.

II.

Tavasz volt és Bodola János álmódóva bámult ki a szűk utcára, Lent a kikopott kövezeten döcögve esikörögtek végig a nehez társzekerek, amelyek éptányogások szállítottak valamely épülő gárhöz. Két oldalt a keskeny gyalogjárót aszfaltozták. A szurkóllat lomhán tergengett szét a levegőben és Bodola János boldogan állapította meg, hogy e kellemetlen füstbő és illatbő semmi sem hat hozza.

Mikor a szemközti alacsony bérház harmadik emeletén fogyni kezdett az A. A harmadik emeleti ablakból egy szőke hajú nő hajolt ki az utcára. Kíváncsi tekintettel, tetővön nézett végig az utcán s azután futó pillantást vetve a sarkozkoba irányába újra besenka az ablakot.

A harmadik emeleti asszony új lakó lehetett, nem ismerte, nem látta soha. Pedig Bodola János mindenkit ismert a környéken. Nyilván tartotta a születéseket, hallozoakat és va valahol lakodalmat esett, lelke mélyen együtt ör. zendezett az orvendezőkkel.

Szegény nép lakta a vidéket. Köt gyermekek hivatalnok, gyari munkásnádok és lófutó kis kereskedők. A mosolygó arcom szép úr nő nem illett helye a környezethe. Itt az emberek arcvalami közös vonás árnyalva be, a nehez, köznapi gondok sötét patinája.

Az asszony másnap újra megjelent az ablakban. Most már sokkal biztosabban tekingezett szét az utcán s mikor megpillantotta Bodola Jánost, ismerősként mosolygott.

A sarkozkoba lakójának szívebe szökött minden véré. Zavartan nézett el a háztétől fölt.

— Mit akarhat tőlem? kérdezte önmagától megriadva, de nem tudta megállani, hogy lopta át a nő tekintetét a szemközti akaklára. Az asszony már elfűtt. Bodola János a nyitva hagyott ablakok át behatolt az új lakó otthonába. A jelenetek és gazlagnágnak kényelme, puhassága közeledett ott, Nehez, finom szőnyegek futottak be a lakás padlójait, párnás székek, cifra butorok szegélyezték a falakat.

Bodola Jánost valami lázas érzés lepte meg. Az ingerő szépségű, ismeretlen nő mosolya rabul ejtette. Nem tudott elmozdítani az ablakától. Napok hosszant áldégtát ott rendületlenül és macok sóvárgással figyelté a szép asszonyt ablakait. Ez ablakokra pedig néha függönyök borultak s ilyenkor napokon keresztül nem lehetett látni az asszonyt.

Bodola János ezeken az irigy napokon a legnagyobb bizalmatlanságban élt. A képzelte lazasan működött és a legfuresább gondolatai tamadtak. Talán beteg az asszony, vagy elroholtak, vagy talán ő rá haragzik? Istenem!

De aztán, mikor már majdnem a létségbe esés környékezte, a szemközti ablakokon egy szerrre csak szétrebbentek a függönyök és su-

gázró arcait, teljes mosolygó szépségében jelent meg előtte az asszony.

És ilyenkor egymásra mosolygott. Az asszony diadalmasan, Bodola János alázatossan, kérő tekintettel.

Semmi kétség benne, Bodola János tisztában is volt vele, hogy ez a sugárzó, szép nő érdeklődik iránta. Talán szereti is, oh, . . . szereti!

Ez a gondolat emberföltötti volt. Bodola János mámorosan tetette be fejét a tavasszal felaltatta, amely messze, a városban túlról, a hegyek mögűl áradt feleje. Ugy érezte, hogy most már minden csak érte van a világon. Ezt a sarkozhatók is azért építettek, hogy őt láthassa innen. Az is mintha ennek a szobának a kiugró parkányjára támaszkodnak. A város fölött arany hullamok ömlenek el, az ő arany hajú.

Bodola János kítarta a karjait, mitha atakarna dőlni a levegőt, amely körülleg-simogatta az asszonyt is és lázasan sóhajtotta bele a mindenségbe:

— Oh, a tavasz!

III.

Az emberek ellettek az utcákra. Lármásan beszéltek, széles körmozdulatokkal és az arcukon laz és igazalom égett, mintha megrezskették volna valamitől.

Bodola János nem törődött velük. Meglök-döste, tovább ment. A füstös irodából, ahol a megéltetett végzett nehez és unalmas munkát, sietett hazafelé. A lyüzgő lármás emberek láttára csak futólag gondolt arra, hogy odahaza, lent a kis faluban is a templom előtti gyűpön így sürtöng-förögnek a napfényen az Isten tenkei.

A külső pályaudvar táján, közel az otthonához siető párv surrant el előtte. Egy öreg, vidám úr, jőlet az arcán és gondatlanság a külsejében egy fiatal nő Szorosan egymásból sietve mentek és az asszony csipkék, könnyű fehér nyári ruhája lágyan bizalmasan tapadt a kiserőjéhez.

Bodola Jánosnak káprázott a szeme. Megállt és nehez letegetett veit. Ugy rémlott, mintha ismerne valahonnan az asszonyt; már látta közelről, olyan közelről, mintha mellette állt volna, mintha beszélt volna már hozzá.

Egy gondolat szökött ekkor a fejébe s e gondolatból megriadva futni kezdett. Két-három lépéssel átugorra rohant fel a negyedik emeletre s amikor szobájába ért, szédülő fejével éppen az ablakhoz. A szemközti ablakban épp került meg az asszony és az öreg, vidám úr s az utóbbi esdően eszertette le a függönyöket. . .

Pakots József.

EL. 73. sz.

1903.

Árlejtési hirdetés.

A vezetésem alatt álló kunszentmártoni kir. járásbírószék hivatali és fogház helyiségének fűtésére 1904. évben szükséges és pedig a járásbírószék helyisége részére 133 köbméter és fogház részére 34 köbméter tűfűza; ezen túléző anyag szállításnak biztosítására szemmel árlejtést hirdetek, az árlejtés megtartására határnapul 1903. évi július hó 20-ik napjának délelőtti 9 órája az alulírott kir. járásbíró hivatalos helyiségébe (I. emelet 11. ajtószám) tüzetik ki.

Felhívattam a vállalkozók, hogy arra jelenjenek meg, vagy 1500 korona bñatpénzzel ellátott, s 1 koronás bélyéggel írásbeli ajánlataikat az árlejtés megkezdéséig annál is inkább adják be, mert később beérkezett ajánlatok figyelmen kívül hagyttanak.

Az árlejtési felárlejtés a hivatalos órák alatt a kir. járásbírószék alatt az I. számú jegyzői irodában bármikor megtérkethetők.

Kunszentmárton, 1903. június hó 18-án.
Dr. Tarsay Gyula,
kir. járásbíró.

Közgazdaság.

Vetomagrak. (Mauthner Ödön tudósítása.)
Az utóbbi napokban fokozódott érdeklődtek tartórepemag, muhar és mustármag iránt. A bi-
borberemag termes felől újabbban is kedvezőtlen
hírek érkeztek s mindazonáltal, hogy a termelési
terület sokkal nagyobb mint múlt évben, a mag-
termés a tavalyinál kisebb lesz. Amerika a saját
termési fűmágyak árát újból felelmeti, azonban
ma meg nem tehető az. Vajjan ezen áremé-
lés jogosult-e. Elvértve már ajánlanak fell több
könyv és toll borsot üzletkötés azonban meg
nem történt. Csillagfűrtöt nem igen, pohánkát és
spergiant azonban élénken keresnek.

Jegyzések nyersraért 50 kilonként Budape-
sten:

Vöröshere-mag	—	—	70—75 korona
Luzernemag	—	—	55—60
Muharmag	—	—	8—8 1/2

Eladó!

**Két darab használt de jó kar-
ban lévő boltajtó, vasredőnyvel
felszerelve jutányos áron eladó.
Hol? Megmondja a kiadóhivatal.**

ÉPÍTETŐK FIGYELMÉBE!

Tisztelettel értesitem a n. é. építető
közönséget, hogy tegla és cserépfizletem
ben teglát és cserépet szalmáért cse-
rében is hajlandó vagyok adni.

Tisztelettel
Czirbusz József
tegla és cserépfizlet tulajd.

Hirdetmény.

A szolnoki kir. törvényszék ezennel
közhírré teszi, hogy a Tököző-istvánházi
ármentesítő és helyviszabályozó társulat
által. — Papszász Lajosné Szontagh Má-
ria tulajdonát képező, a p-istvánházi 3.
sz. telekjegyzőkönyvben A/1 sor 1/3 hrsz.
alatt felvett ingatlanból 4 h. 445/1600 □-
ól területt ingatlanra nézve a kártalanít-
ási eljárás megkezdésére határnapul 1903.
évi július hó 20-ik napjának délelőtti
5 óráig Szelyevény közegyházhoz kitűzte.

Felhívatakn a telekkönyvi érdekeltek,
hogy a jelzett helyen és időben tartandó
tárgyaláson annyival is inkább jelenjenek
meg, mert néteni elmaradások sem a tár-
gyalás megtartását, sem az érdemleges
határozat meghozatalát nem gátolja, ig-
azolásnak pedig sem az egyéni külön ér-
tesítés elmaradása, sem a tárgyaláson
megjelenés elmulasztása miatt helye nincs.
Kelt Szolnokon, 1903. évi június hó
15-ik napján a kir. törvényszékénnél

Berde s. k. Dr. Világhy s. k.
elnök. jegyző.

Teljesen ingyen

Adja ki a pénzt, ha értéke-
telően utazások által hogy-
ja magát elmenteni. Az én va-
lói amerikai Nécké!

ANKER ROSKOPF ÓRÁK

(Külföldön is megvásárolhatóak)
E-mail-számláppal, itt lát-
ható minta sze-
rint 36 órái já-
rással egyedül.
Kiváló ellenálló
képesége, vala-
mint pontos já-
rása által a leg-
kedvezőbb és a
lehető legjobb
áron. Kül-
tönösen ajánlha-
tó tisztáknak,
vasúti hivatalo-
sok, csendőrség,
pénzügyi, ká-
lászók, gépés-
sek és mind-
azon részre kik
és sokkal együtt csak

6 korona

3 évi jótállással, 3 darab vételnél

csak 5 korona.

Nem megfelelő esetben kicserélem, vagy a pénzt
visszavonom. Szétküldés az 1. amerikai órágyárak ve-
rekepvétele által

BÖHNEL MIKSA, órák

Ber., IV., Margaretenstrasse 48/49.
a cs. és kir. állami hivatalnokok szállója.
Órák. Kereskedők Roskopf-órákat a pillé-tokkai és imi-
tált papír-e-mail-számláppal ajánlanak. Ily óra nálam
1 évi 25 kr. és megfizetem, hogy én nem vagyok ke-
rekező, hanem órák. Az én óráim finom szabálmű-
szott E-mail-számláppal vannak ellátva, pontosan szabá-
lyozottak és mindent, a mi nálam fenté elmozgój-
szott ellátva, utasítások hátrahagyott vissza.

Lincoln társaságunk a világ legnagyobb
Locomobl- és csapóéke gyára.

Lincoln társaságunk a világ legnagyobb
Locomobl- és csapóéke gyára.

Lincoln társaságunk a világ legnagyobb
Locomobl- és csapóéke gyára.

Lincoln társaságunk a világ legnagyobb
Locomobl- és csapóéke gyára.

Lincoln társaságunk a világ legnagyobb
Locomobl- és csapóéke gyára.

Lincoln társaságunk a világ legnagyobb
Locomobl- és csapóéke gyára.

Uraik figyelem!!

Az Első Budapesti Mértékutáni Szabóság Budapesten, VII., Csömöri-ut II.

15 és 18 forintért

készít remek szabással és szakértelmű kidolgozással divatos férfi öltönyöket finom gyapjú szövétből.
Minták és mérték utasítás küldése ingyen. Ha az ország bármely részében egy helységben 3 megrende-
lés biztosítva van, értesítésre oda küldjünk utazó szabásunkat gazdag mintáinkkal. A t. megrendelő semminemű
költséggel nem lesz megterhelve, mert utazó szabásaink évi vasúti bérletjeggyel vannak ellátva

Szíves megkereséseket kér

az Első Budapesti Mérték utáni Szabóság, Budapest, VII. Csömöri-ut II. Klein Adolf főszabász.